

ISTINSKO VJEROVANJE - AQIDA I DJELA KOJA IZVODE IZ ISLAMA

الْقِيَةُ الصَّيْحَةُ وَنُوَاقِرُ إِلَسْلَمٍ

طبع هذا الكتاب على نفقة بعض المحسنين
من مدينة عنيزه

تحت اشراف

مكتب هيئة الاغاثة الاسلامية العالمية بعنيزه
بالتنسيق مع مكتب الهيئة بسلوفينيا

تمت الترجمة تحت اشراف
جمعية الوقف الاسلامى بكراتيا

مكتب عنيزه

Hiljet
četvrti

ISTINSKO VJEROVANJE - AQIDA I DJELA KOJE IZVODE IZ ISLAMA

الحقيقة الصحيحة ونواتر الإسلام

MARIBOR 1993
1414 Hidž

U ime Allaha milostivog Samilosnog

طبع بعد المراجعة على نسخة :
 جمعية الرفق الإسلامي و مكتب دعوة و توعية العالیات
 المملكة العربية السعودية
 كرواتيا - زاغreb
 القصيم - الرس

Neka je hvala Uzvišenom Allahu dž.š. i neka je mir i spas na njegove odabrane robe (poslanike), znaj dobro, Bog te uputio na pravi put i znaj da je Allah dž.š. ljudi stvorio samo da Njega obožavaju i da Mu ništa kao druga ne pripisu.

Uzvišeni Allah dž.š. veli:

«Džine i ljudi sam stvorio samo da Me obožavaju» (Zariyat, 56). Dužnost je muslimana i muslimanke da spoznaju svoga Gospodara i da samo Njega robuju.

Kao što im je dužnost da spoznaju svoga vjerovjesnika Muhammeda a.s. i svoju vjeru Islam kako bi bili pravi vjernici i vjernice.

Spoznaj svoga Gospodara

Recite braćo i sestre: Naš Gospodar je Allah dž.š. koji nas je iz ničega stvorio i neizmernim blagodatima obdario. Allah dž.š. je stvorio nebesa i zemlju, sunce i mjesec i noć i dan,

- Dokaz tome su riječi Uzvišenog:

«Gospodar vaš je Allah, koji je nebesa i Zemlju u šest vremenskih razdoblja stvorio, a onda svemirom zagospodario; On tamnom noći prekriva dan, koja ga u stopu prati, a Sunce i Mjesec i zvijezde se pokoravaju Njegovoj volji.» (Al-Arāf 54).

Naš Gospodar daje kišu, čini da usjevi niču i daje opskrbu svojim robovima. Samo On zaslužuje da se istinski obožava. Naš Gospodar nas je stvorio da Mu robujemo, da Mu se pokoravamo i da samo Njega obožavamo. Ovo dokazuju i riječi Uzvišenog Gospodara:

«Džine i ljudi sam stvorio samo da Me obožavaju» (Zariyat, 56).

- Naša pokornost pripada Njemu a to je da:

Izvršavamo ono što je naredio a izbjegavamo ono što je zabranio. Naša prva obaveza kojom nas je Allah zadužio je da zanječimo (javno i tajno) »Taguta«, (sva lažna božanstva) i da samo vjerujemo u Jednog i Jedinog Boga a to je Allah dž.š.

Dokaz tome su riječi Uzvišenog Allaha dž.š.:

«U vjeru nije dozvoljeno silom nagoniti - pravi put se jasno razlikuje od zablude! Onaj ko ne vjeruje u šejtana, a vjeruje u Allaha, drži se za najčvršću vezu, koja se neće prekinuti. A Allah sve čuje i zna.» (Al-Baqara 256).

- Naša najčvršća veza je: Kelime - šehadet: -la ilahhe illallah - a to je znači da nema drugog Boga osim Jednog i Jedinog Allaha

dž.š. I istinska pokornost i obožavanje pripadaju samo Njemu Allahu dž.š.

- I zato činimo ibadet Allahu dž.š. koji nas je stvorio i radimo ono što Gospodar naš voli i s čime će biti zadovoljan, činimo to riječima i djelima, javno i tajno, radimo ono što nam je naredio a izbjegavamo ono što nam je zabranio.

Allah dž.š. veli:

„A naredjeno im je da se samo Allahu klanjaju, da Mu iskreno, kao pravovjerni, vjeru isповједaju.“ (Al-Bayyina 5)

„A onaj koji se, pored Allaha, moli drugom Bogu, bez ikakva dokaza o njemu, pred Gospodarom svojim će račun polagati, i nevjernici ono što žele neće postići.“ (Al-Mu'minūn 117)

- Mi ćemo sigurno nakon smrti svi biti proživljeni, Allah dž.š. će nas ponovno oživjeti, a to potvrđuje Kur'an: „Od zemlje vas stvaramo i u nju vas vraćamo i iz nje ćemo vas po drugi put izvesti.“ (Taha 55) Na taj dan ćemo položiti račune svi za svoja djela, a onaj koji u to ne vjeruje zaista je nevjernik (kafir). Dokaz tome je Kur'anski ajet: „Nevjernici tvrde da neće biti oživljeni. Reci: „Hočete, Gospodara mi mogu, sigurno cete biti oživljeni, pa o onom što ste radili, doista, biti obaviješteni - a to je Allahu lako.“ (At-Taqâbun 7).

- Zato se pokoravajmo Allahu dž.š. Jednom i Jedinom Gospodaru i samo Njega obožavajmo!

Spoznaј vjerovjesnika - Muhammeda a.s.

Riječi: Ešhedu enne Muhammedun resulullah znače: »Vjerovanje da je Muhammed a.s. Allahov Poslanik, potvrđivanje onoga s čime je došao (njegovih vijesti), slijedenje onoga što je naredio, napuštanje onoga što je zabranio i vjerovanje da nema pokornosti Allahu mimo onoga što je on propisao.«

Vjerovjesnik Muhammed a.s., sin je Abdullaha, sina Abdul-Mutaliba sina Hašimova. Hašim potječe od plemena Kurejš a Kurejš je arapsko pleme. Arapi su potomci Islama sина Ibrahimova a.s. Allahova prijatelja - majka Muhammeda je Amina a rođen je u Mekî u Arabiji, 570-te godine. Muhammed a.s. je poslednji a ujedno i najodabraniji Božji Vjerovjesnik .

Spoznaј svoju vjeru - Islam

Recite braćo i sestre: Naša vjera je Islam a to je potpuna pokornost i predanost Allahu dž.š. što znači slijediti Njegova naredenja

(odredbe) , kloniti se onoga što je On zabranio i udaljiti se od onoga što vodi ka širku (pripisivanje druga Allahu dž.š.). A sve to činiti i potvrđivati riječima i dijelom.

Naša vjera Islam ima tri stupnja:

- 1) Islam
- 2) Iman
- 3) Ihsan

Islam

Islam ima pet temelja i to:

a) **Kelime - šehadet:** la ilah illallah muhammedun resulullah - što znači vjerovanje da je samo Allah Bog i da je Muhammed Božji Poslanik. Dokaz za to su slijedeći Kur'anski ajeti:

1. „Allah svjedoči da nema drugog boga osim njega, a i meleki i učeni . i da On postupa pravedno. Nema boga osim Njega. Silnog i Mudrog.“ (Ali Imrân 18).
2. „Nije Muhammed roditelj nijednom od vaših ljudi, nego je Allahov poslanik i posljednji vjerovjesnik - a Allah sve dobro zna.“ (Al-Ahzab 40).

b) **Obavljanje namaza**

Svaki namaz ima svoje određeno vrijeme u kojem se klanja. Slijedeća tabela pokazuje početak i kraj svakog namaskog vremena i broj rekata svakog namaza:

namaz	početak vremena	kraj vremena	broj rekata
sabah	pojava zore	izlazak sunca	(2) dva rekata (farza)
podne	kad sunce pređe polovicu neba	kad sjena svega se poveća za dva puta	(4) četiri rekata (farza)
ikindija	kad se sjena svega poveća za dva puta	zalazak sunca	(4) četiri rekata (farza)
akšam	zalazak sunca	nestanak sunčevog rumenila	(3) tri rekata (farza)
jacija	nestanak sunčevog rumenila	polovica noći (ponoc)	(4) četiri rekata (farza)

c) Davanje zekjata

Namaz i Zekjat imaju dokaz Kur'anski ajet koji glasi:
«A naredjeno im je da se samo Allahu klanjaju, da Mu iskreno, kao pravovjerni, vjeru ispovjedaju, i da molitvu obavljaju, i da milostinju udjeluju: a to je - ispravna vjera.» (Al-Rayyinā 5).

d) Post mjeseca Ramazana

Što potvrđuje i Kur'anski ajet:
«O vjernici! Propisuje vam se post, kao što je propisan onima prije vas, da bi ste se grijeha klonili.» (Al-Baqara 183).

e) Obavljanje Hadža

Posjećivanje Bejtulaha (Kaba), ukoliko za to postoji mogućnost. Temelji se na Kur'anu:
«Hodočastiti Hram dužan je, Allaha radi, svaki onaj koji je u mogućnosti.» (Ali 'Imrān 97).

Iman - vjerovanje

Iman je vjerovanje u Allaha dž.š., Njegove Meleke, Njegove Knjige, Njegove Poslanike, Sudnji dan i sve što se zbiva i događa, biva Njegovom voljom i određenjem (vjerovanje u Kader).

Ihsan - dobročinstvo

Ihsan je: da obožavaš Allaha dž.š. kao da ga vidiš, jer ako ti Njega i ne vidiš, On tebe zaista vidi. Uzvišeni Allah kaže:
«Allah je zaista na strani onih koji se Allaha boje i grijeha klone i koji dobra djela čine.» (An-Nahl 128).
Zato ne zaboravite Allahovu poruku, koja je upućena cijelom čovječanstvu a to je: »Allahu je prava vjera jedino - Islam.» (Ali 'Imrān).

TEVHID I NJEGOVE VRSTE

DEFINICIJA TEVHIDA:

Znaj - Allah ti se smilovao - da tevhid znači: obožavanje Jednog Jedinog Allaha dž.š.

To je vjera svih poslanika i vjerovjesnika koje je Allah dž.š. slao svojim robovima (ljudima).

Uzvišeni Allah reče: Mi smo svakom narodu poslanika poslali: »Allahu se klanjajte, a kumira se klonite!» (An-Nahl 36).

VRSTE TEVHIDA:

Tevhid se djeli na tri vrste:

1. Tevhidur - rububijjeti (vjerovanje da jedino Allah dž.š. sve stvara i opskrbљuje).
2. Tevhidul - uluhijjeti (vjerovanje da se jedino Allah dž.š. obožava i da se samo Njemu pokorava).
3. Tevhidul - esmai ves-sifati (vjerovanje da samo Allah dž.š. posjeduje savršena imena i atribute (svojstva).

PRVO: TEVHIDUR - RUBUBIJJETI:

Tevhidur-rububijjeti znači: potvrđivanje Allahove dž.š. jednoće kroz Njegova djela, kao što su: stvaranje, obskrbljivanje, oživljavanje, uskrćivanje, određivanje svih stvari, spuštanje kiše i sl. Sva ova i slična djela su u izričitoj kompetenciji Jednog Jedinog Allaha dž.š. Kategoriju tevhida su priznavali nevjernici u doba Ressululla a.s., ali ih to priznavanje nije uvelo u Islam, što svjedoče riječi Uzvišenog Allah-a:

Upitaj: »Čija je Zemlja i sve ono što je na njoj, znate li?« »Allahova!« odgovoriće, a ti reci: »Pa što onda ne dodjete sebi?« (Al-Mu'minūn 84, 85).

A da ih upitaš: »Ko je stvorio nebesa i Zemlju?«, sigurno bi rekli: »Allah!« (Lukman 25, Az-Zumar 38).

DRUGO: TEVHIDUL - ULUHIJJETI:

Tevhidul-uluhijjeti znači: Obožavanje Jednog Jedinog Allaha dž.š. i upućivanje svih oblika ibadeta i pokornosti samo Njemu, kao što su: dova, klanje (žrtvovanje), zavjetovanje, traženje pomoći i spasa i sl. Ovu su vrstu tevhida nevjernici zanijekali i porekli, i ona je

predmet raskola i razilaženja između poslanika i njihovih naroda on Nuha a.s. pa sve do našeg vjerovjesnika Muhammeda sallallahu alejhi we sellem.

TREĆE: TEVHIDUL - ESMAI VES - SIFATI:

To znači: Vjerovanje u sva Allahova dž.š imena i Njegova svojstva koja su navedena u Kur'anu a.š. i vjerovjesnikovim hadisima (sunnet), a u kojima je Uzvišeni Allah opisao sebe ili Ga je Opisao Njegov poslanik Muhammed a.s.

Uzvišeni Allah kaže: »Niko nije kao On! On sve čuje i sve vidi.« (Aš-Šûra 11).

ŠIRK (MNOGOBOŠTVO) I NJEGOVE VRSTE

Širk je ono što je suprotno tevhidu (jednoboštvo); a djeli se na tri djela: skriveni, mali i veliki.

1.) Skriveni širk:

Skriveni širk je spomenut u hadisu u kojem Allahov poslanik a.s. kaže: »Širk u mome ummetu sljedbenicima je skriveniji nego od crnog mrava, po crnoj stjeni u mrkoj noći.«

Ibnu Abbas je navodeći primjer za ovu vrstu širka, rekao: da je to kao kad čovjek kaže svome prijatelju: »Ono što hoće Allah i hoćeš ti, ili kad čovjek kaže: Da ne bude Allah i tog čovjeka, bilo bi...«

Čišćenje od ove vrste širka se postiže izgovaranjem ove Poslanikove dove: »Allahu moj, ja se tebi utječem od činjenja širka koji znam (da je širk) i molim te da mi oprosiš grijeh (širk) koji ne znam.«

2.) Mali širk: to je pretvaranje, (tj. raditi neku vrstu ibadeta da neko vidi kako ja to obavijam). Ova vrsta širka je spomenuta u Kuranskom ajetu, gdje Allah dž.š. kaže: »Ko žudi da od Gospodara svoga bude lijepo primljen, neka čini dobra dijela i neka, klanjajući se Gospodaru svome, ne smatra Njemu ravnim nikog!« (Al-Kahf 110).

3.) Veliki širk:

Ova vrsta širka je spomenuta u ovom kuranskom ajetu: »Allah sigurno neće oprostiti da Njemu druge smatrati ravnim, a

oprostice kome hoće ono što je manje od toga. A daleko je zalatao onaj ko smatra da je Allahu neko ravan.« (An-Nisâ 116). Allah dž.š. također kaže: Isa a.s. reče: O sinovi Israfilovi, klanjajte se Allahu, i mome i vašem Gospodaru! Ko drugog Allahu smatra ravnim, Allah će mu ulazak u džennet zabraniti, boravište njegovo džebennem će biti; a nevjernicima neće niko pomoći. (Al-Mâ'ida 72).

Vrste velikog širka:

Velikog širka imaju četiri vrste:

1. Širk u obraćanju Allahu dž.š. sa dovom.

To je spomenuto u ovom kuranskom ajetu: »Kada se u ladje ukrcaju, iskreno se mole Allahu, a kada ih On do kopna dovede, odjednom druge Njemu ravnim smatraju.« (Al-Ankabût 65).

2. Širk u nijjetima, željama i namjerama:

Dokaz za to su riječi Uzvišenog Allaha: »Onima koji žele život na ovom svijetu i ljepote njegove Mi ćemo dati plodove truda njihova i neće im se u njemu ništa prikratiti. Njih će na onom svijetu samo vatru peći; tamo neće imati nikakve nagrade za ono što su na Zemlji radili i biće uzaludno sve što su učinili.« (Hud 15, 16).

3. Širk u pokornosti:

Dokaz za to su riječi Uzvišenog Allaha: »Oni, pored Allaha, bogovima smatraju svećenike svoje i monahe svoje i Mesiha, sina Merjemina, a naredljeno im je da se samo jednom Bogu klanjaju, nema boga osim Njega. On je vrlo visoko iznad onih koje oni Njemu ravnim smatraju.« (Al-Tawba 31).

Ovim se misli da su oni bili pokorni svojim učenjacima i svećenicima u griješenju, a ne misli se da su oni njih obožavali, kao što je to Poslanik a.s. objasnio Adiju ibn Hatimu kada ga je u vezi toga pitao, pa mu on reče: »Mi njih ne obožavamo,« pa mu Poslanik reče da je njihova pokornost njima u griješenju, njihovo obožavanje.

4. Širk u ljubavi:

Dokaz za to su riječi Uzvišenog Allaha: »Ima ljudi koji su mjesto Allahu kumire prihvatali, vole ih kao što se Allah voli.« (Bakara 165).

KUFR (NEVJERSTVO) I NJEGOVE VRSTE

Postoje dvije vrste Kufra (nevjerstva) mali i veliki:

Mali Kufr:

To je kufr koji počinjoca ne izvodi iz vjere, a to je nevjerovanje (nijekanje) blagodati. Dokaz tome je govor Uzvišenog Allaha: »Allah navodi kao primjer grad, bezbjedan i spokojan kome je u izobilju dolazila hrana sa svih strana, a koji je nezahvalan na Allahovim blagodatima bio, pa mu je Allah zbog onoga što je radio dao da iskusi i glad i strah.« (Nahl 112).

Veliki Kufr:

To je kufr koji počinjoca izvodi iz vjere a djeli se na pet vrsta:

1. Kufr nijekanja (poricanja).

Dokaz toga je govor Uzvišenog Allaha: »Ima li onda nepravednijeg od onoga koji o Allahu izmišlja laži ili poriče istinu koja mu dolazi? I zar nevjernicima nije mjesto u Džehennemu?« (Al-Ankabut 68).

2. Kufr odbijanja i oholosti:

Dokaz toga je govor Uzvišenog Allaha: »A kad rekosmo melekima:« Pokorite se Ademul — oni se pokloniše, ali Iblis ne htjede, on se uzoholi i postade nevjernik.« (Bakara 34).

3. Kufr sumnje i kolebljivosti:

Dokaz toga je govor Uzvišenog Allaha: »I uđe u svoj vrt, nezahvalan Gospodaru svome na blagodatima, govoreći: »Ne mislim (sumnjam) da će ovaj vrt, ikada propasti, i ne mislim da će smak svijeta ikada doći; a ako budem vraćen Gospodaru svome, sigurno će nešto bolje od ovoga naći.« I reče mu drug njegov, dok je s njim razgovarao: »Zar ne vjeruješ u Onoga koji te je od zemlje stvorio, zatim od krpi sjemena, i najkad te potpunim čovjekom učinio. Što se mene tiče, On, Allah, moj je Gospodar i ja Gospodaru svome ne smatram ravnim nikog.« (Kehf 35 - 38).

4. Kufr izbjegavanja Upute:

Dokaz je govor Uzvišenog Allaha: »... ali nevjernici okreću glave (izbjegavanju) od onog čime im se prijeti.«

5. Kufr nifaka (licemjerstva, dvoličnjaštva).

Dokaz je Allahov dž.š. govor: »To je zato što su vjernici bili, pa nevjernici postali, i onda su im srca zapečaćena, pa ne shvaćaju.« (Munafikun 3).

NIFAK (DVOLIČNJAŠTVO) I NJEGOVE VRSTE

Nifak se dijeli na nifak u srcu i nifak u djelima:

Prvo: Nifak u srcu se djeli na šest vrsta:

1. Nijekati Allahovog poslanika a.s.
2. Nijekati nešto od onoga čime je Allahov poslanik a.s. došao.
3. Mrziti (prezirati) Allahovog poslanika a.s.
4. Mrziti nešto od onoga čime je Poslanik a.s. došao.
5. Radovati se slabljenju poslanikove a.s. vjere.
6. Mrziti napredak Poslanikove a.s. vjere.

Ovo je šest vrsta nifaka i onaj kod koga se one nadu bit će u najnižem stupnju džehennema.

Drugo: Nifak u djelima se djeli na pet vrsta:

Dokaz toga je govor Allahovog poslanika a.s. »Tri su znaka munafika (dvoličnjaka):

1. Kada priča, laže.
2. Kada obeća, ne izvrši.
3. Kada mu se nešto povjeri, on to pronevjeri i u drugom hadisu:
4. Kada se raspravlja *(svada) prelazi granicu i 5. kada se obaveže, prevari.

Utječemo se Allahu od nifaka (munafiku) razjedinjenosti i ružnog odgoja.

O ZNAČENJU RIJEČI »TAGUT«

Prva obaveza kojom je Allah dž.š. zadužio ljudе:

Znaj, Allah ti se smilovao, da je prva obaveza kojom je Allah dž.š. zadužio ljudе: da obožavaju samo Njega i da zaniječu svojstvo božanstva mimo Njega.

Zajednički naziv za sve što se obožava, pripisuje sebi svojstva ili prerogative božanstva, mimo Allah-a, je »Tagut.«

Prema tome, svaki čovjek, životinja, predmet ili nešto drugo čemu se ljudi klanjaju ili ga obožavaju, smatra se »Tagutom.«

Dokaz za navedenu obavezu su slijedeće Allahove riječi: »Mi smo svakom narodu poslanika poslali: Allahu se klanjajte, a Taguta se klonite!« (Nahl, 36).

Kako ispoljiti nevjerovanje u »Taguta«?

Ispoljiti nevjerovanje u »Taguta« znači: nepokolebljivo vjerovati u neispravnost obožavanja bilo čega mimo Allah-a, napustiti njegovo obožavanje, prezirati ga, držati nevjernikom onoga tko ga obožava i zauzeti neprijateljski stav prema njemu.

Što znači vjerovanje u Allah-a dž.š.

Vjerovanje u Allah-a dž.š. znači: Da čvrsto i nepokolebljivo vjeruješ da jedino Allah dž.š. polaze pravo na pokornost i obožavanje, mimo svega drugog, da sve oblike ibadeta - pokornosti skrušeno usmjeriš samo Allahu dž.š., a niječući to pravo svim drugim (lažnim) božanstvima, da voliš iskrene Allahove robeve i s njima priateljuješ, i da prezireš mušrike - mnogobošce (idolopoklonike) i neprijateljski se prema njima postaviš. To je »millet« - vjera Ibrahim-a a.s. za koju Uzvišeni Allah kaže: »Vjeru Ibrahimovu izbjegava samo onaj koji ne drži do sebe.« (Bakara, 130). I to je lijepi primjer o kojem nas Uzvišeni Allah obavještava rječima:

»Divan uzor za vas je Ibrahim i oni koji su uz njega bili kada su narodu svome rekli: »Mi s vama nemamo ništa, a ni sa onima kojima se, umjesto Allahu, klanjate; mi vas se odričemo, i neprijateljstvo i mržnja će između nas ostati sve dok ne budete u Allahu, Njega Jedinog vjerovali.« (Al-Mumtahina 4).

KO JE »TAGUT«?

Riječ »Tagut« obuhvaća sve što se obožava mimo Allah-a i što je zadovoljno da bude obožavano, kao što obuhvaća sve što se slijedi i čemu se pokorava u onome što je Allah dž.š. i Njegov poslanik zabranio.

»Taguta« ima mnogo, a glavnih je pet:

Prvi:

Iblis-šejtan koji poziva da se obožava netko drugi mimo Allah-a. Dokaz za to su riječi Uzvišenog:

»O sinovi Adamovi, zar vam nisam naredio: »Ne klanjajte se šejsitanu, on vam je neprijatelj otvoren, već se klanjajte Meni, to je put pravi.« (Jasin, 60 - 61).

Drugi:

Nepravedni vladar koji mijenja odredbe (zakon) Uzvišenog Allaha. Dokaz za to su ove Allahove riječi:

„Zar ne vidiš one koji tvrde da vjeruju u ono što se objavljuje tebi i u ono što je objavljeno prije tebe pa ipak žele da im se pred tagutom sudi, a naredeno im je da ne vjeruju u njega. A Šeđtan želi da ih u veliku zabludu navede.“ (Nisa, 60).

Treći:

Onaj tko ne sudi prema onome što je Allah dž.š. objavio. Dokaz za to su riječi Uzvišenog Allaha: „A oni koji ne sude prema onom što je Allah objavio, oni su pravi nevjernici.“ (Maide, 44).

Četvrti:

Dokaz tome su riječi Uzvišenog Allaha: »on gajb-tajne zna i On tajne svoje ne otkriva nikome, osim onome koga On za poslanika odabere; zato On ispred njega i iza njega postavlja one koji će ga čuvati.« (Džin, 26-27).

„U Njega su klijučevi svih tajni, samo ih On zna, i On jedini zna što je na kopnu i što je u moru; i ni jedan list ne opadne a da On za njega ne zna; nema zrna u tminama Zemlje, niti ičeg svježeg, niti ičeg suhog, ničeg što nije u jasnoj Knjizi.« (Enam, 59).

Peti:

Onaj tko se, uz njegovo zadovoljstvo, mimo Allaha obožava. Dokaz za to su riječi Uzvišenog Allaha:

„A onoga od njih koji bi rekao: „Ja sam, doista pored Njega, Bog!“ - kaznili bismo džehennemom, jer Mi tako kažnjavamo one koje nepravdu čine.“ (Enbjia, 29).

Kada se čovjek smatra vjernikom u Allaha dž.š.

Znaj da se čovjek ne smatra vjernikom u Allaha dž.š. sve dok ne zaniječa „Taguta“ (sva lažna božanstva). Tome svjedoče riječi Uzvišenog Allaha:

„U vjeru nije dozvoljeno silom nagoniti - pravi put se jasno razlikuje od zablude! Onaj ko ne vjeruje u Šeđtana, a vjeruje u Allaha -

drži se za najčvršću vezu, koja se neće prekinuti. A Allah sve čuje i zna.“ (Al-Baqara 256).

Najčvršće uže (veza) je šehadet: LA ILAHE ILLELLAH, a on sadrži negaciju i potvrdu: negaciju svih vrsta ibadeta i pokornosti nekom drugom mimo Allahu i potvrdu da svi oblici i forme ibadeta i pokornosti pripadaju samo Allahu koji nema druga.

DJELA KOJA IZVODE IZ VJERE - ISLAMA

Znaj da deset radnji, čina koja izvode iz Islama i vjernika čine nevjernikom:

Prvo: tko širk učini - Allahu druga pripše, postaje nevjernik. Uzvišeni Allah veli:

„Allah neće oprostiti da Mu se neko drugi smatra ravnim, a oprostice manje grijeha od toga, kome On hoće. A onaj ko drugog smatra Allahu ravnim čini, izmišljajući laž, grijeh veliki.“ (An-Nisa, 48).

„Ko drugog Allahu smatra ravnim, Allah će mu ulazak u džennet zabraniti i boravište njegovo će džehennem biti; a nevjernicima neće niko pomoći.“ (Al-Ma'ida, 72).

Drugo: Ko između sebe i Allaha učini posrednike, njima se moli, od njih šefaat - zauzimanje traži i na njih se oslanja postaje nevjernik. To je mišljenje sve uleme-islamskih učenjaka.

Treće: Ko mušrike-mnogobošće ne smatra nevjernicima, sumnja u njihovo neverstvo ili njihov put drži ispravnim, postaje nevjernik.

Četvrti: Ko vjeruje da je nečija druga uputa mimo Vjerovjesnikove a.s., ispravnija i potpunija od njegove, ili da je ničiji drugi zakon bolji od njegovog - kao oni koji daju prednost zakonima „Taguta“ (nepravednih vladara) nad Poslanikovim - postaje nevjernik.

Peto: Ko ne podnosi neki od propisa s kojima je došao Poslanik a.s., pa makar ga u praksi i sprovodio - postaje nevjernik.

Šesto: Ko se izigrava s nečim od vjere Resulullahove a.s. ili se ismijava s nekom vjerskom nagradom ili kaznim, postaje nevjernik. Dokaz za to su riječi Uzvišenog:

„Reći: «Zar se niste Allahu i nječima Njegovim i Poslaniku Njegovu rugali? Ne ispričavajte se! Jasno je da ste nevjernici, a tvrdili ste da ste vjernici.» (At-Tawba 65, 66).

Sedmo: Sihr-čarolija, u što spada i razdvajanje i spajanje (unošenje mržnje, odnosno ljubavi među određenim osobama).

Ko to čini ili ko je time zadovoljan postaje nevjernik. Dokaz za to su riječi Uzvišenog:

„Mi samo iskušavamo, i ti ne буди неvjernik.“ (Al-Baqara, 102)

Osmo: Ko podržava mušrike-nevjernike (mnogoboće) i potpomaže ih protiv muslimana postaje nevjernik.

Deveto: Ko vjeruje da je pojedinim ljudima dozvoljeno da izadu iz okvira šerijata (islamskog vjerozakona), postaje nevjernik.

Deseto: Ko se okreće od Allahove vjere ne trudeći se da je spozna i shodno njoj djeluje, postaje nevjernik. Dokaz za to su riječi Uzvišenog:

„A njihov je i onaj među vama koji ih za zaštitnike prihvati; Allah uistinu neće ukazati na pravi put ljudima koji sami sebi nepravdu čine.“ (Al-Maida, 51).

„A ima li nepravednijeg od onog koji, opomenut riječima Gospodara svoga, njima ledja okreće? Mi ćemo, zaista, kazniti zlikovce!“ (As-Saqda, 22).

Sve navedene radnje izvode iz Islama učinio ih čovjek namjerno ili u šali, iz straha ili pod prijetnjom. One predstavljaju veliku opasnost i ljudi u njih često zapadaju pa je musliman dužan da ih se čuva i da strahuje da neku od njih ne počini.

Molimo Allaha da nas sačuva od onoga što izaziva Njegovu srdžbu i bolnu kaznu, i neka je salavat i spas na Njegovog najodabranijeg roba - Muhammeda, njegovu porodicu i njegove ashabe - drugove.

